

משוח מלחמה פרק שמיני סוטה

מג.

עין משפט
נר מצוה

א מ"א מ"י פ"ו מ"ה מ"ס
 ב מ"ב מ"י פ"ו מ"ה מ"ס
 ג מ"ג מ"י פ"ו מ"ה מ"ס
 ד מ"ד מ"י פ"ו מ"ה מ"ס
 ה מ"ה מ"י פ"ו מ"ה מ"ס
 ו מ"ו מ"י פ"ו מ"ה מ"ס
 ז מ"ז מ"י פ"ו מ"ה מ"ס
 ח מ"ח מ"י פ"ו מ"ה מ"ס
 ט מ"ט מ"י פ"ו מ"ה מ"ס
 י כ"א מ"י פ"ו מ"ה מ"ס
 י"ב ל"א מ"י פ"ו מ"ה מ"ס

לבינים כשרון. מקום הוא ששמו שרון ואין הקרקע יפה ללבינים ולא היו דבר קיימאם שפעמיים נרץ למדעה בשבע שנים: **ואלו שאין זיון ממקומן.** דהנך דלעיל הולכין עד לספר ושם שומעין דברי כהן וחוזרין מן המערכה לארץ ישראל ואינם חוזרין לבתיאם אלא עוסקין בספיוק מים ומזון להוליך מלחמה ואלו אין זיון ממקומן אפילו ללכת עד הספר ולשוב ע"פ כהן: **הכונה ביום ומנו.** ולא דר בו עדיון שנה: **וכן הנוטע כרם והיללו.** ועדיין לא עברה שנה רביעית עליו שלמה: **נקי יפיה לביסו.** כשניל צימו:

תורה אור השלם

1. וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש והוצרות התרועה קידו: במדבר לא ו
2. והפגנים קברו אתו אל מצרים לפטופר סיס פרעה שר הטהובים:
3. ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטאל לו לאשה ותלד לו את פתחס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם:
4. ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר יבנה בית תהיה לנו ונבנו יחד ונשב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחי יתבונן: דברים כ ה
5. ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו יחד וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחי יחללנו: דברים כ ו
6. ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחי יתבונן: דברים כ ז
7. כי יקח איש אשה חרשה לא יצא נצבא וכל יצבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו ענה אצח וישח את אשתו אשר לקח דברים כ ה
8. ויספ השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש תירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא יפס את לבב אחיו מלכבו: דברים כ ח

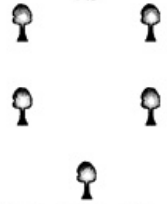
יפיה. רביא הוא. הוסף לך הויה אחרת להיות כו: **גמ'** יכול דברים של עמון. יכול שהדברים הללו שהם אומרים מי האיש אשר בנה וגו' של עמון כן ולא היה כהן אומן אלא השוטרים: **פ"ל ויספו השוטרים.** לדבר אל העם ולמרו מי האיש וגו'. ויספו משמע שדבר זה הם מוספים משלהם: **הרי דברים של עמון אמור.** שהדבר זה לבדו הן מוספין על של כהן מדעד השמא נבי נטע וגבי ארס אשה לא כתיב ויספו והכא כתיב ויספו ש"מ עד הנה דברי כהן ולא זו הן מוספין: **הא מה אני מקיים ודברו השוטרים:** צבנה ונטע וארס: **דבריו משוח מלחמה הכסוב מדבר.** שהכהן אומר והשוטרים משמעין אותן: **מוגגש עד ודברו.** דהיינו שנטע ישראל אחס קרבים וגו' עד להשיע אחס: **מי האיש.** רביא הוא דמני למיכבד מי אשר צבנה. ומדלל כתיב אשר בית צבנה דרוש ציה צבנה מ"מ. והאי דכתיב בית למעוטי ציה שער אכסדרה ומרפסת שהם עשויים לנריסת רגל ולא ראיס לדור צבס: **ביום שער.** בית כניסת שער החצר להסוספק שס שומר הפתח: **ולא חנוכו.** מדלל כתיב (ו) חנך היו מיעוט חנוכו לזה ולא לאחר פרט לגזול ציה: **כרבי יוסי הגלילי.** דמתיירא מעצרות

שפיטפט. וילול וכבש אותו ולא יחשבו: **והלא שכטיס מכוס אוטו.** כדאמרין כאלו הן השטרין (מהדרין דף פב:) לפיכך הולך ליתסו סס פתס בן אלעזר בן אהרן הכהן: **פרי טוטי.** מדלל כתיב פוטאל: **מתני' ביום האולרוס.** לאור יין בית צבני שהרי אללו הוא חדש. ובמרא מרביץ ליה מקרא: **משפס איני מאכל.** דנהיה הוי ככסי שמיס כנגד שמיס וחתח יואה זב:

(א) ב"קט: (מהדרין פב:);
 (ב) נטעו הדטס וכן כמשה לטלח; (ג) נלקמן מד; (ד) פ"ל חס בן; (ה) במדבר ס"ו; (ו) נכאס פ"ד מ"ו; (ז) נדרס כן; (ח) נלקמן מד; (ט) נלקמן מד.

הנהות הב"ח

(6) במשנה כל אלו שומעין לגלל וחיוב ואלו מתקן: (7) ר"י ד"ה ופסלו וכו' מטעמין המיך וחתיב מיה ולא פיללו וכו' שמחלל את הפיות: (8) ר"ה ולא וכו' כתיב ולא קח:

מוסף רש"י

ואפילו מה' מינין. מנערפין: (5) **חיללו.** בשנת הרביעית לנטיעתו שחלל את הפירות צמעות כדרך מעשר שני ומעלה את המעות לירושלים ואוכלן כדכתיב (ויקרא ט) קדש הלולים וגמר קדש ממעשר: **ה"ג כל אלו שומעין דברי כהן דברי מערכי מלחמה ומזורין.** כמו שומעין דברי מערכי מלחמה של כהן כלומר שהכהן אומר להן: **סרק.** כגון ארוס ושקמים שאין עץ פרי: **והמחזיר גרוטפו.** ואירסה אינו מחזר שאינה מדעה לו וקרא אשה מדעה קפיד כדכתיב כי יקח איש אשה חדשה (דברים מד): **אלמנה.** ואירסה כהן גדול אינו מחזר כשנייה דלמעוט מולל לקה"ה מדלל כתיב ולא לקח: **על מכונו.** סמרו ונגלו נמדה ראשונה אינו מחזר דלאו חדש הוא הואיל ולא חידש להוסף עליו ואפילו אללו אינו חדש וגרע מהלוקח והירוש: אף הכונה בים

שומעין דברי כהן מערכי מלחמה וחוזרין ומספקין מים ומזון ומתקנין את הדרכים ואלו שאינן חוזרין הבונה בית שער אכסדרה ומרפסת והנוטע ארבע אילני מאכל וחמשה אילני סרק המחזיר את גרושתו אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט ממורת ונתינה לישראל בת ישראל למזמר ונתן לא אף הבונה בית על מכונו לא היה חוזר ר' אליעזר אומר אף הבונה בית לבינים בשרון לא היה חוזר יאלו שאין זיון ממקומן בנה בית והנכו נטע כרם וחללו הנושא את ארוסתו הכונס את יבמתו שנא' נקי יהיה לביתו שנה אחת לביתו זה ביתו יהיה זה כרמו ושמה את אשתו זו אשתו אשר לקח להביא את יבמתו אין מספיקין (להם) מים ומזון ואין מתקנין את הדרכים: **גמ'** תנו רבנן ודברו השוטרים יכול דברים של עצמן כשהוא אומר ויספו השוטרים הרי דברים של עצמן אמור הא מה אני מקיים ודברו השוטרים דבריו משוח מלחמה הכתוב מדבר הא כיצד כהן מדבר ושומר משמיע תני חרא כהן מדבר ושומר משמיע ותניא אידך שומר מדבר ושומר משמיע אמר אביי הא כיצד מוגגש ועד ודברו כהן מדבר וכהן משמיע מודברו עד ויספו כהן מדבר ושומר משמיע ואילך שומר מדבר ושומר משמיע: מי האיש אשר בנה בית חדש כו': תנו רבנן אשר בנה אין לי אלא אשר בנה לקח וירש וניתן לו במתנה מנין ת"ל מי האיש אשר בנה בית אין לי אלא בית מנין לרבות בית החבן ובית הבקר ובית העצים ובית האוצרות ת"ל אשר בנה מכל מקום יכול שאני מרבה אף הבונה בית שער אכסדרה ומרפסת תלמוד לוטר בית מה בית הראוי לדירה אף כל הראוי לדירה ר' אליעזר בן יעקב אומר בית כמשמעו לא תנך ולא חנוכו פרט לגזול לימא דלא כרבי יוסי הגלילי דאי רבי יוסי הגלילי הא אמר ורך הלבב זה המתירא מעצרות